

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Toma Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, de către avocatul Sandu Stela în numele părții vătămate Buzila Iulian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Grossu Viorel xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 19.08.2019-10.06.2020;
2. Instanța de apel: 18.07.2020-09.12.2020;
3. Instanța de recurs: 26.02.2021-24.03.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 10 iunie 2020, Grossu Viorel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci) ore.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către Buzila Iulian.

S-a dispus încasarea din contul lui Grossu Viorel, în beneficiul lui Buzila Iulian, prejudiciul material în mărime de 1604,20 (una mie șase sute patru lei 20 bani) și moral în mărime de 2500 (două mii cinci sute) lei, în sumă totală de 3604,20 lei (trei mii șase sute patru lei 20 bani).

S-a dispus încasarea de la Grossu Viorel în beneficiul lui Buzila Iulian cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 3000 (trei mii) lei.

S-au admis parțial cerințele acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 448 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Grossu Viorel în beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru costul raportului de expertiză medico-legală nr.201919D0091 din 26.06.2019 în sumă de 320 (trei sute douăzeci) lei.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 27.05.2019, în jurul orelor 02.00-02.30, Grossu Viorel, aflându-se în barul din satul xxxxx, în urma unui conflict cu Buzila Iulian, i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâinile și picioarele și o lovitură cu capul în regiunea capului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.201919D0091 din 26.06.2019 Grossu Viorel i-a cauzat lui Buzila Iulian fractura mandibulei pe stîngă, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil cu pumnii, capul, la data și circumstanțele indicate (câte o lovitură și mai multe), și se califică ca vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de scurtă durată; producerea astfel de leziuni la cădere sau autocauzare se exclude.

2. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Briceni-Gherman Ion, de către partea vătămată Buzila Iulian, și de către avocatul Sandu Stela în interesele părții vătămate Buzila Iulian.

2.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că:

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate acestuia se confirmă prin totalitatea probelor administrate, însă consideră pedeapsa numită prea blândă din următoarele considerente.

- instanța de fond nejustificat a aplicat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității deoarece Grossu Viorel anterior a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 320¹ Cod penal. Mai mult ca atât anterior a fost atras și la răspundere contravențională de 3 ori pentru săvârșirea contravenției prevăzute la art.78 Cod contravențional. Astfel, ultimul fiind o persoană care este predispus la aplicarea violenței, atât față de membrii familiei cât și altor persoane. Pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu își va atinge scopul de corectare a lui Grossu Viorel și prevenirea de săvârșirea unor noi infracțiuni.

A solicitat admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, dispunând rejudecarea cauzei de către instanța de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Grossu Viorel să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal cu aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2.2 În motivarea cerințelor sale partea vătămată a indicat că:

- în urma acțiunilor inculpatului Grossu Viorel a suferit diferite traume și a suportat cheltuieli pentru tratarea medicală. Grossu Viorel nu a contribuit cu nimic și chiar nici nu s-a interesat de starea lui. Toate actele confirmatoare le-a anexat la cererea de chemare în judecată prezentată de avocatul lui în ședința de judecată, însă instanța de judecată la emiterea sentinței nu i-a admis cerințele integral. După maltratarea lui de către Grossu Viorel, el a suferit mult, ceea ce se confirmă prin actele anexate la materialele cauzei inclusiv și raportul de expertiză judiciară din 26.06.2019, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și încasarea de la inculpatul Grossu Viorel în beneficiul lui a prejudiciului material în sumă de 7200 lei, a prejudiciului moral în sumă de 60000 lei.

2.3 În motivarea apelului suplimentar avocatul Sandu Stela în interesele părții vătămate Buzila Iulian a indicat că:

- în privința cet. Grossu Viorel a fost dispusă o pedeapsă prea blândă, fapt pe care îl consideră unul inequitabil în raport cu cele comise;

- proporțional faptelor comise de inculpatul Grossu Viorel că ar fi justă aplicarea pedepsei maxime cu executare reală prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal;

- instanța nu a ținut cont de gradul de pericol social al faptei comise de inculpat, prin acțiunile sale social periculoase intenționate inculpatul Grossu Viorel a comis infracțiune legată de agresarea fizică în societate;

- urmează a fi luată în considerație și atitudinea inculpatului, care deși a recunoscut vina parțial în faptele comise, totodată nu a conștientizat până la capăt urmările prejudiciabile ale faptelor comise și nu a luat măsuri pentru repararea prejudiciului cauzat părții vătămate, care timp îndelungat a urmat tratament medical;

- pedeapsa stabilită inculpatului Grossu Viorel sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore nu este una echivalentă cu suferințele cauzate părții vătămate Buzila Iulian, iar cel mai grav este faptul că viitorul cet. Buzila Iulian este distrus, deoarece tot timpul se va simți inferior de alte terțe persoane;

- în condițiile prezentei spețe corectarea lui Grossu Viorel în condiții neprivative de libertate este imposibilă;

- izolarea inculpatului de societate este necesară în raport cu persoana inculpatului, acțiunile și pericolul social al faptei comise, pentru a fi restabilită echitatea socială și drepturile lezate în urma infracțiunii comise, considerând că în urma acțiunilor inculpatului, ultimul urmează să execute real pedeapsa cu închisoarea.

- soluția dată de către instanța de fond susține că este una prea lejeră față de inculpatul Grossu Viorel, la fel nu a elucidat pe deplin a circumstanțelor cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a cauzei, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate;

A solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a sentinței instanței de fond, judecarea cauzei, cu emiterea unei hotărâri noi potrivit căreia inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa maximă cu închisoarea cu executarea reală a pedepsei prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2020 au fost admise apelurile declarate de către procurorul în Procuratura raionului Briceni Gherman Ion, de către partea vătămată Buzila Iulian și de către avocatul Sandu Stela în interesele părții vătămate Buzila Iulian casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Grossu Viorel considerat condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, s-a dispus, în baza art. 90 Cod penal suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii cu stabilirea perioadei de probațiune de 1 (unu) an.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Grossu Viorel prejudiciul moral în folosul lui Buzila Iulian în sumă de 10000 (zece mii) lei.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Grossu Viorel nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, eronat a aplicat pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, fără a ține cont de persoana inculpatului, care a fost anterior judecat la pedeapsa sub formă de muncă

neremunerată, care nu a fost suficientă pentru corectarea persoanei, deoarece ultimul a comis o altă infracțiune, astfel că pedeapsa numită urma să fie mai aspră.

După cum rezultă din materialele cauzei, Grossu Viorel anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți sediul Sîngerei din 18.07.2018 în baza art.320¹ Cod penal la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore, și deși antecedentul penal este stins, instanța de apel a considerat că în cazul dat instanța de fond urma să aplice inculpatului o pedeapsă de o categorie mai gravă, deoarece deși pedeapsa anterioară stabilită lui Grossu Viorel sub formă de muncă neremunerată a fost executată, totodată pedeapsa anterioară nu a produs efecte de corectare a persoanei și inculpatul a comis la 27.05.2019 o altă infracțiune legată de vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151.

În aspectul dat, instanța de apel a considerat că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin numirea inculpatului a unei categorii de pedeapsă mai severă, și anume închisoare, totodată, ținând cont de persoana inculpatului, care a recunoscut vina sa și se căiește sincer în faptele comise, dorește să recupereze prejudiciul adus părții vătămate, care de altfel nu a acceptat primirea banilor, partea vătămată la fel a fost pedepsit pentru huliganism în legătură cu conflictul dat produs la 27.05.2019, fapt ce rezultă din ordonanțele procurorului Procuraturii Briceni din 27.06.2019 privind refuzul în pornirea urmăririi penale și pornirea procesului contravențional în privința lui Buzila Iulian în comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod Contravențional, precum și ordonanța privind aplicarea sancțiunii contravenționale în privința lui Buzila Iulian sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale pentru aplicarea lui Grosu Viorel la 27.05.2019 în jurul orelor 02.30 în barul din satul Trebisăuți raionul Briceni a mai multor lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale ușoare, astfel că instanța de apel a considerat posibilă aplicarea față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal privind suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune.

În aspectul dat, ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina sa în faptele comise și se căiește în faptele comise, are la întreținere 3 copiii minori, instanța de apel a considerat că este posibilă aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod Penal și sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege privind suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului, fixând pentru el un termen de probațiune pe o durată de 1 (unu) an, corectarea lui fiind posibilă fără a fi izolat de societate, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probațiune va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probațiune el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Ce ține de solicitarea părții vătămate Buzila Iulian privind încasarea prejudiciului material în sumă de 7200 lei, instanța de apel a indicat, că în aspectul dat hotărârea instanței de fond este una corectă și temei de intervenire nu s-a stabilit.

În aspectul invocat de partea vătămată în apel privind încasarea prejudiciului material anume în sumă de 7200 lei, instanța de apel a considerat că, nu s-a confirmat

prin dovezi certe suportarea prejudiciului material în suma pretinsă, bonurile prezentate nedemonstrând cert că sumele menționate au fost suportate anume în legătură cu cauzarea leziunilor corporale de către inculpat, mai ales că sunt puțin vizibile, astfel că afirmațiile invocate de apelant, cât și susținute de avocat, în latura dată au fost respinse ca nefondate.

În ce privește cerințele părții vătămate privind încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a constatat eronată soluția primei instanțe privind încasarea prejudiciului moral suma de 2500 lei, care este o sumă mică în raport cu suferințele psihice cauzate părții vătămate pentru provocarea leziunilor medii, astfel că în latura dată sentința instanței de fond a fost casată parțial, cu adoptarea unei noi hotărâri, privind încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral în folosul părții vătămate.

În sensul dat, instanța de apel a constatat că, în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului, părții vătămate Buzila Iulian i-a fost cauzat prejudiciu moral, manifestat prin suferințe psihice în urma vătămarilor corporale medii cauzate.

În atare situație, instanța de apel a considerat că, inculpatul urmează să compenseze prejudiciul moral cauzat părții vătămate, iar suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral va fi în raport cu suferințele suportate de partea vătămată și va aduce satisfacție pentru prejudiciul moral cauzat.

În rest, solicitarea părții vătămate Buzila Iulian ce țin de încasarea sumei prejudiciului moral în suma solicitată anume de 60000 lei, instanța de apel a consideră că, este o sumă exagerată și încalcă principiul general al echității, care ar constitui un venit nejustificat, iar suma de 10000 lei din partea inculpatului pentru partea vătămată Buzila Iulian este în raport cu suferințele suportate de partea vătămată și va aduce satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat, în legătură cu ce pretențiile părții vătămate se admit anume în măsura indicată, cu respingerea afirmațiilor în sensul invocat.

La fel, ce ține de invocarea avocatului în apelul declarat, susținut de inculpat, privind numirea unei pedepse maxime cu închisoarea cu executare reală, instanța de apel a considerat că, nu pot fi reținute, deoarece temei de numire a pedepsei anume cu executare reală, în circumstanțele stabilite pe caz, la care s-a făcut referire nu s-au constatat.

Din aceleași motive au fost respinse și afirmațiile procurorului privind numirea față de inculpat a pedepsei închisorii cu executare reală, deoarece la caz s-au constatat temeiuri de suspendare a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului, ținând cont de împrejurările stabilite, precum și cu privire la persoana vinovată, care a recunoscut vina sa și se căiește în faptele comise, a luat măsuri în vederea recuperării prejudiciului cauzat, solicitare de fapt respinsă de partea vătămată și în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, nefiind oportună trimiterea spre executare reală în condițiile izolării de societate a inculpatului, care s-a stabilit că are trei copii minori.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, *cu recurs ordinar* de către avocatul Sandu Stela în numele părții vătămate Buzila Iulian neinvocând careva temei prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea

deciziei, cu emiterea unei noi decizii potrivit căreia cet. Grossu Viorel să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoarea. Admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de către Buzila Iulian în cadrul procesului penal privind încasarea prejudiciului material, moral, precum și cheltuielile de asistență juridică pentru instanța de apel suportate în urma acțiunilor ilegale ale cet. Grossu Viorel.

4.1 În motivarea recursului avocatul Sandu Stela în numele părții vătămate Buzila Iulian a indicat că:

- în privința cet. Grossu Viorel a fost dispusă o pedeapsă prea blândă, fapt pe care îl consideră unul inechitabil în raport cu cele comise;

- proporțional faptelor comise de inculpatul Grossu Viorel ar fi justă aplicarea pedepsei maxime cu executare reală prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal;

- instanța nu a ținut cont de gradul de pericol social al faptei comise de inculpat, prin acțiunile sale social periculoase intenționate inculpatul Grossu Viorel a comis infracțiune legată de agresarea fizică în societate;

- urmează a fi luată în considerație și atitudinea inculpatului, care deși a recunoscut vina sa parțial în faptele comise, totodată nu a conștientizat până la capăt urmările prejudiciabile ale faptelor comise și nu a luat în măsuri pentru repararea prejudiciului cauzat părții vătămate, care timp îndelungat a urmat tratament medical;

- pedeapsa stabilită inculpatului Grossu Viorel, în baza art.90 Cod penal nu este una echivalentă cu suferințele cauzate părții vătămate Buzila Iulian, iar cel mai grav este faptul că viitorul cet. Buzila Iulian este distrus, deoarece tot timpul se va simți inferior de alte terțe persoane;

- din contul lui Grossu Viorel urmează să fie încasate în beneficiul cet. Buzila Iulian prejudiciul material integral, precum și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice acordate, fiind anexate originalele bonurilor de plată privind cauzarea prejudiciului material, precum și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice suportate în cadrul ședinței instanței de apel.

- prin acțiunile lui Grossu Viorel, cet. Buzila Iulian i-au fost cauzate suferințe psihice negative cum ar fi tulburarea bunăstării psihice și a echilibrului sufletec, starea disconfort, i-a fost întrerupt timpul de muncă și de odihnă. Fiind programat la odihnă în Turcia nu a savurat din plin de odihnă;

- eronată soluția instanței, deoarece suma de 10000 (zece mii) lei, este o sumă mică în raport cu suferințele psihice cauzate părții vătămate pentru provocarea leziunilor medii.

5. La recursul ordinar declarat de către avocatul Sandu Stela în numele părții vătămate Buzila Iulian, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1/1 Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, la capitolul pedeapsă instanța de apel just a concluzionat stabilirea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu suspendarea condiționată pe o perioadă de probă de 1 an, soluție reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7 61, 75-78 Cod penal.

Astfel, instanța de apel și-a argumentat soluția ținând cont de persoana inculpatului, care și-a recunoscut vina, se căiește sincer, are la întreținere 3 copii

minori, dorește să recupereze prejudiciul cauzat părții vătămate, care de altfel nu a acceptat primirea banilor, de faptul că partea vătămată la fel a fost pedepsită de huliganism în legătură cu conflictul dat, ceea ce denotă concluzia corectă privind suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Cu referire la acțiunea civilă, acuzarea consideră că, sumele dispuse de a fi încasate din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate sunt juste fiind încasate în corespundere cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, ținând cont de gradul de vinovăție al făptuitorului, prejudiciul cauzat prin infracțiune și de măsura în care compensarea aduce satisfacția efectivă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile ordinare în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, deși recurentul nu indică careva temei de casare a deciziei instanței de apel prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, din conținutul argumentelor formulate se atestă că criticile aduse se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) al normei precizate, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În prezenta speță, Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia adoptată referitor la aplicarea pedepsei mai blânde inculpatului și a suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, pe o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal, considerând că pedeapsa stabilită nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și vinovăția autorului.

La fel, Colegiu reține că, autorul recursului critică decizia instanței de apel și în latura civilă invocând că soluția instanței de apel în această parte este eronată.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanța de

apel și-a motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilindu-i întemeiat pedeapsă în mărime de 1 an închisoare, ținând cont de limitele sancțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Totodată, cu privire la critica recurentului precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra aplicării în privința inculpatului a unei pedepse mai aspre pentru infracțiunea prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal reține că, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului pedepsei. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, instanța de apel, respectând prevederile art. art. 7, 61, 75 rezultând din materialele cauzei, și anume că, Grossu Viorel și-a recunoscut vina parțial, la locul de trai se caracterizează din punct de vedere pozitiv (f.d.2), la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d.27, 29), are la întreținere trei copii minori, conform cazierului contravențional nu a fost tras la răspunderea contravențională (f.d.31), anterior s-a mai aflat în conflict cu legea, antecedentul penal fiind stins, dorește să recupereze prejudiciul cauzat părții vătămate, totodată ținând cont și de faptul că partea vătămată la fel a fost pedepsită pentru huliganism în legătură cu conflictul dat fiind pedepsit cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, pentru aplicarea lui Grosu Viorel la 27.05.2019 a mai multor lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale ușoare, corect a aplicat inculpatului o pedeapsă mai aspră decât cea stabilită de cartea prima instanță, deoarece deși pedeapsa anterioară sub formă de muncă neremunerată a fost executată, aceasta nu a produs efecte de corectare a inculpatul, iar la 27.05.2019 a comis o altă infracțiune legată de vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza supusă judecării, instanța de apel a conchis, că inculpatului Grossu Viorel urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi

atins și fără executarea acesteia.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Astfel, Colegiul penal, în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că, o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât instanța de apel i-a stabilit inculpatului Grossu Viorel în baza art. 152 alin.(1) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. art. 7,61,75-77, 90 Cod penal o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale,

Cu referire la dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel în latura civilă, se reține că, Colegiul penal lărgit menționează că acest argument a constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra căruia instanța s-a expus motivat în hotărârea pronunțată (*f.d.24-25 Vol. II*).

Așadar, din materialele cauzei se atestă, că în cadrul acestei cauze penale partea vătămată Buzila Iulian a înaintat acțiune civilă, în temeiul art. 219 Cod de procedură penală, iar în ședința de judecată din 01 iunie 2020 a înaintat acțiunea civilă de concretizare, prin care a solicitat încasarea de la inculpatul Grossu Viorel prejudiciul material în sumă de 7200 lei, prejudiciul moral în sumă de 60000 lei și cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 3000 lei (*f.d.163-167*).

Analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel, ținând cont de prevederilor art. 219 alin.(3) Cod de procedură penală, legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește încasarea prejudiciului material în sumă de 1604,20 lei, fiind confirmat prin înscrisurile prezentate de către partea vătămată, soluție corectă în aspectul dat, iar pentru suma de 7200 lei solicitată a fi încasată de către partea vătămată din contul inculpatului pentru cazarea prejudiciului material nu s-au prezentat dovezi certe ce ar confirma suportarea de către partea vătămată a sumei pretinse, înscrisurile prezentate nedemonstrând cert că sumele menționate au fost suportate anume în legătură cu cauzarea leziunilor corporale de către inculpat.

La capitolul stabilirii cuantumului prejudiciului moral, Colegiul penal ține să menționeze că, soluția instanței de apel privind încasarea din contul inculpatului a prejudiciul moral în sumă de 10000 lei, sumă care va fi una proporțională suferințelor psihice cauzate prin acțiunile inculpatului, este una justă, iar criticile recurentului nu constituie temeiuri verosimile de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel

Opozant celor invocate de către recurent, Colegiul penal subsidiar notează, că, în temeiul art. 2037 Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în

funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacere persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Astfel, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În susținerea celor enunțate, instanța de recurs menționează și jurisprudența CtEDO, *cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003)*, unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

Învederând aceste considerente, Colegiul penal evidențiază, că în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului, părții vătămate Buzila Iulian i-a fost cauzat prejudiciu moral, manifestat prin suferințe psihice în urma vătămarilor corporale medii cauzate. În asemenea împrejurări, instanța de recurs consideră că, instanța de apel întemeiat a reținut că, partea vătămată a suportat suferințe psihice în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat, fiind nevoită să se adreseze pentru apărarea drepturilor sale și atragerea la răspundere a inculpatului organului de urmărire penală, în procuratură, în instanța de judecată, nefiindu-le recuperat nici în prezent prejudiciul material și moral cauzat în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului. Totodată, în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a lui Grossu Viorel, de comportamentul părții vătămate care a fost la fel un actor activ al conflictului fiind atras la răspundere contravențională, Colegiul apreciază ca întemeiate concluziile instanței de apel în vederea stabilirii cuantumului despăgubirilor morale în mărime de 10000 lei, considerând că această despăgubire corespunde suferințelor psihice suportate de către reclamant și poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Prin urmare, ce ține de argumentul precum că prin acțiunile lui Grossu Viorel, cet. Buzila Iulian i-au fost cauzate suferințe psihice negative cum ar fi tulburarea bunăstării psihice și a echilibrului sufletesc, starea disconfort, i-a fost întrerupt timpul de muncă și de odihnă, Colegiul penal reține că instanța de apel, ținând cont de aceste circumstanțe a evaluat corect cuantumul prejudiciului moral cauzat părții vătămate în raport și cu suferințele psihice și fizice cauzate părții vătămate.

La capitolul ce ține de încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, Colegiul penal este solidar cu soluția primei instanțe potrivit căreia prima instanță corect a dispus încasarea sumei de 3000 lei din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, pentru serviciile avocatului or, potrivit bonului de plată nr. 519183 din 18 februarie 2020, Buzila Iulian a achitat pentru serviciile avocatului suma de 3000 lei(f. d. 144 Vol. I).

Cu referire la solicitarea recurentului ce ține de încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice suportate în instanța de apel, Colegiul reține că, conform procesului verbal al ședinței de judecată, partea vătămată și avocatul acesteia Sandu Stela, nu au solicitat încasarea acestor cheltuieli din contul inculpatului, alegații ce potrivit art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală nu pot fi invocate în recurs.

În acest context, instanța de recurs consideră ca fiind nefondate alegațiile recurentului, prin care se invocă că, la admiterea acțiunii civile în parte, nu s-au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, deoarece instanța de apel a efectuat o evaluare obiectivă a prejudiciului cauzat, în raport cu cele săvârșite de inculpat, și probatoriul administrat, învederând suferințele psihice cauzate părții vătămate și nu a admis ca ultima să ajungă la o îmbogățire netemeinică.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Sandu Stela în numele părții vătămate Buzila Iulian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Grossu Viorel xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **24 martie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda